

AFGELEIDE SCHADE IS OOK *schade*

Een punt van grote frustratie van het beleggende publiek in Nederland is het gebrek aan (juridische) mogelijkheden om schade direct te kunnen verhalen op bestuurders en/of commissarissen bij de waardevermindering van aandelen wegens hun toedoen.

Het is frustrerend dat in de vele gevallen waarbij sprake is van wanbeleid of mismanagement, aandeelhouders enkel op grond daarvan geen (directe) schadevergoeding kunnen vorderen van bestuurders en/of commissarissen.

Een recent voorbeeld daarvan is de affaire rondom ING Bank en diens nalatigheid bij de controle op het voorkomen van witwassen. Zo heeft ING Bank afgelopen september niet alleen een megaschikking van 775 miljoen euro met het Openbaar Ministerie in Nederland getroffen, maar is zij zeer recentelijk ook door de centrale bank van Italië op de vingers getikt. Het beleid van ING Bank ten aanzien van de controle op het voorkomen van witwassen is een sprekend voorbeeld waarbij

evident sprake is van wanbeleid, maar waar aandeelhouders (hoogst)waarschijnlijk kunnen fluiten naar enige schadevergoeding voor de waardevermindering van hun aandelen.

MACHTELOOS

Dat aandeelhouders na de vaststelling van wanbeleid in veel gevallen geen directe aanspraak kunnen maken op schadevergoeding, komt doordat de waardevermindering van hun aandelen volgens vaste rechtspraak wordt gekwalificeerd als afgeleide schade. De schade die door wanbeleid wordt veroorzaakt, wordt in eerste instantie geleden door de vennootschap zelf en dan is het aan haar om die schade te verhalen. In veel gevallen is het gevolg hiervan dat de waarde van de aandelen daalt. Nu de vennootschap de partij is die de schade

**DE SCHADE
DIE DOOR
WANBELEID
WORDT
VEROORZAAKT
WORDT IN
EERSTE
INSTANTIE
GELEDEN DOOR
DE VENNOOTSCHAP**